

in iz okolice v družbinsko rakvo na tihotnem mi-rodvoru. Marsikomu pričujočemu so se utrinjale gorke solze po licih, ko zadoni umrlej miloglasna lira v četerospevu ginljivo nadgrobnico: „Blagor mu...“ Radi njenega vzornega devištva in ker smo jej često ploskali videč jo na čitalničnem odru kot pevko, igralko in deklamovalko, nam bode vsim vedno težko pri srci, ko se spomnimo na-njo.

Zastran te prerane smrti se mora tvegati slovenski narod odlične bodoče matere, dike domoljubnih žen. Gotovo je bila ranjka gč. Julika, odkar se je bila letos omožila njena tovaršica, gč. Kornpihelj Vekoslava, izmed sedaj cvetočih gospodičin, rojenih Ljutomerčank, edina Slo-venka s prepričanjem in z iskreno lju-beznijo! Bila je vsegdar vneta le za lepo in dobro, za resnico in pravico; vselej je radostno žrtvovala svoje telesne in duševne sile našej mla-dej Taliji slovenskej na gledališčnem odru; ona je, ko jo je uže, tako rekoč, mrzli mrtvaški pôt zalival, z zavednostjo dejala se slabim glasom: „Ponosna sem, da sem rojena Slovenka, ponosna sem, da sem Slovenka in ponosna sem, da tudi — umerjem Slovenka“. Koliko pa je tacih med Slovenkami?!

Zatorej: z Bogom, predraga nam Julika! ne zabi nas nikedar, saj tudi mi Tebe nikedar zabilni ne bodemo!
P—k., čitalničar.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dne 25. t. m. je stavlil v drž. zboru grof Hohenwart v imenu dra. Vošnjaka, Pfeiferja, Nabrgoja in še drugih 38 poslancev zaradi volitev v trgovinsko in obrtnijsko zbornico na Kranjskem vprašanje do ministra trgovinstva, ali mu je znano, kaj da se je pri teh volitvah godilo. Oddani so volilni komisiji 103 protesti deloma od posamesnih volilcev, deloma od srenj proti veljavnosti volitev. Pritožbe — pravi Hohenwart dalje — so take, da se za zdaj še molčati mora v javnosti o dogodkih med volitvami, ker morajo te stvari pred kazensko sodnijo priti, če se dogodki kot resnični pokažejo. Z ozirom na javno poštenost zdeva se vprašalcem neobhodno potrebno, da sodnija pritožbe preišče in — ako se spričati dajo — dotične krivce v kazensko preiskavo dene. — Gledé na to vprašajo toraj: hoče-li minister v porazumljenju z ministrom pravosodja vso volilno stvar s pritožbami in protesti vred dotičnim sodnijam v obravnavo izročiti, in kaj da misli v tem, ko preiskava teče, gledé trgovinske in obrtnijske zbornice v Ljubljani naročiti? —

Odkritosrčno povemo, da nas je to vprašanje neizmerno razveselilo, ne samo zaradi stvari, marveč in to še bolj zaradi tega, da so — ako se ne motimo — slovenski poslanci, kateri so se dozdaj vse predolgo na dra. Razlaga navešali, grofa

Hohenwarta dejansko za voditelja spoznali ter mu kot takemu stavljenje vprašanja v tej zadevi prepustili. To je edino prava pot k porazumljenju in želimo le, da čujemo veseli glas, da so vsi naši slov. poslanci v shodišču (klubu), kteremu je grof Hohenwart prvosednik. —

V Ofenheimovi pravdi sta bila med mnogimi drugimi pričami pred sodnijo tudi ministra: žl. Petrinó in dr. Giskra; te dni daje odgovor minister dr. Bahans. Prihodnjič več o tem.

V Gradcu je sklenil srenjski zastop prošnja do drž. zbora, naj bi se reguliranje Mure najmanj v 15 in ne še le, kakor je sklenjeno, v 20 letih dognalo, in da pride najpred na vrsto reguliranje od Gradca naprej. Se ve da!

Ogersko. V sredo 27. t. m. začel se je razgovor o finančnih predlogih ministra Ghyczy-a, ki je poslednjič v posvêtu Deakovcev še enkrat izrekel, da ni rešitve razun pomnoženja vseh davkov za 13 milijonov. Boj bo strašen in konec: fiasco dvalizma!

Vnanje države. Na vzhodu je poslednje 14 dni močno šumelo. Vsled lanskega mesarjenja v Podgorici, kder so Turki kakih 25 Črnogorcev pozaklali, je bila v Skadru preiskava. Črnogorski udje komisije so protestirali zoper nepostavno ravnanje turskih sodnikov in tudi zoper enostransko razsodbo, vsled ktere so Turki le 5 hudodelnikov na smrt, 25 pa v 20letno ječo obsodili. Turčija še menda te enostranske obsodbe zvršila ne bo, tirjala pa je, da se črnogorski krivci postavijo pred tursko sodnijo na turski zemlji, kar je žaljene Črnogorce strašno razkačilo. — Razdraženost je po prizadevanju kneza Nikole in zastopnikov Avstrije, Nemčije in Rusije v Carigradu polegla, boja se za zdaj še bati ni, pa — preden ko leto preteče, bo šlo brez dvoma nad turske glave.

V Nemčiji se puli in štuli vlada s škofi in duhovniki brez prenehanja. Preč. škof Paderborski, dr. Konrad Martin, je prestal kazni blizo polletne, večjidel ostre ječe, ker ni vprašal, ali sme posvečevati in nameščevati duhovnike; zdaj ga je vlada — odstavila! in odpeljati dala v trdnjavo Wesel v prognanstvo! Duhovščina z verniki ostane, kakor se ume samo po sebi, svojemu škofu in mučencu zvesta in to bode prilika novih silovitosti, pa tudi — novih sijajnih zmag! Neroni, Dioklecijani, Julijani itd. niso bili zmagalet, nego zmaganci krščanstva; in tako si bo tudi Bismark — svoje zobe skrhal nad kršanskim junaštvom nemških katoličanov!

V Fuldii so zaprli škofijsko bogoslovnico in pograbilo blagajnico, ki se je bila napravila iz prineskov duhovščine in vnetih katoličanov. Sad nemške učenosti in brezbožne filozofije je toraj divjaštvo, kakoršnega svet že zdavno gledal ni!